

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci navrhovateľa: **MAC TV s.r.o.**, so sídlom Brečtanová 1, Bratislava, zastúpený: *Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o.*, so sídlom Drotárska cesta 102, Bratislava, proti odporcovi: **Rada pre vysielanie a retransmisii**, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. RP/016/2013 zo dňa 26. februára 2013, jednomyselne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu č. RP/016/2013 zo dňa 26.02.2013 vo výroku pod bodom II., týkajúcom sa porušenia povinnosti ustanovenej v § 38 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. a vo výroku o sankcii **z r u š u j e** podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Vo zvyšku rozhodnutie Rady RP/016/2013 zo dňa 26.02.2013 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozhodnutím č. RP/016/2013 zo dňa 26.02.2013 odporca rozhodol, že navrhovateľ porušil

1. povinnosť ustanovenú v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“) tým, „že na televíznej programovej službe JOJ dňa 28.11.2011 odvysielal o cca 23:13 hod. bezprostredne po programe *Farmár hľadá ženu* komunikát propagujúci traktor

Zetor Forterra 135 a dňa 31.10.2011 o cca 21:22, 21:58 hod., 22:34 hod., 22:55 hod. a cca 22:56 hod. pred, počas a po programe Farmár hľadá ženu komunikáty propagujúce traktor Zetor Forterra 135, ktoré naplnili definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., čím došlo k odvysielaniu reklamných šotov bez ich rozoznatel'ného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby,

2. *povinnosť ustanovenú v § 38 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, „že na televíznej programovej službe JOJ dňa 28.11.2011 o cca 21:15 hod. a 31.10.2011 o cca 21:22 hod. odvysielal programy Farmár hľadá ženu, ktoré boli sponzorované spoločnosťou ZETOR TRACTORS a.s.“, pričom účastník konania porušil povinnosť zreteľne označiť tieto programy ako sponzorované, program zo dňa 28.11.2011 na začiatku a na konci programu a program zo dňa 31.10.2011 na konci programu,*

za čo mu uložil podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 3 319 €.

Proti tomuto rozhodnutiu Rady podal vysielateľ v súlade s ustanovením § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p“) v zákonnej lehote opravný prostriedok, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Namietal, že odporca rozhodol identicky so svojím predchádzajúcim rozhodnutím RP/032/2012 zo dňa 26.06.2012 napriek tomu, že uvedené rozhodnutie bolo zrušené rozsudkom najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 SŽ/17/2012 zo dňa 04.12.2012 a vec vrátená odporcovi so záväzným právnym názorom, že ten istý odvysielaný komunikát nie je možné súčasne sankciovať podľa ustanovení o reklame a súčasne i pre porušenie ustanovení viažúcich sa k sponzorskému odkazu. Výroky napadnutého rozhodnutia si preto odporujú a rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť.

Odporca v písomnom vyjadrení zo dňa 15.05.2013 k opravnému prostriedku navrhovateľa namietal, že argument navrhovateľa, že odporca „neposkytuje jednoznačnú odpoveď, že určitý komunikát vníma ako reklamu alebo ako sponzorský odkaz“ je nepravdivý a účelový. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Rada daný komunikát posudzovala ako reklamu a tento komunikát nebol a nemohol byť sponzorským odkazom, keďže v ňom absentoval primárny určovací znak sponzorského odkazu a síce zreteľná informácia, že je nasledujúci alebo predchádzajúci program sponzorovaný a kto je sponzorom programu. Odporca poukazoval na analýzu, ktorú zaslala Európska komisia Ministerstvu kultúry SR ako kompetentnému orgánu pre danú oblasť. Predmetná analýza identifikovala ako najzávažnejší problém (više 300 porušení smernice počas dvoch mesiacov) práve označovanie sponzora v zmysle § 38 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z. komunikátmi, ktoré svojim obsahom naplňajú definíciu reklamy v zmysle smernice, a preto mali byť zarátané do celkového povoleného rozsahu reklamy a telenákupu. Primárnym problémom bolo prekročenie povoleného reklamného času v jednej hodine ak aj počas jedného dňa a nie porušenie pravidiel pre sponzorované programy. Odporca zdôraznil, že odvysielaný komunikát nebol sponzorským odkazom (neobsahoval žiadnu zreteľnú a teda explicitnú informáciu o tom, že je program sponzorovaný a kto je jeho sponzorom).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie vo veci podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal procesný postup a napadnuté rozhodnutie odporcu na pojednávaní súdu za prítomnosti zástupcov účastníkov konania.

Senát najvyššieho súdu sa stotožnil s právnym názorom odporcu, že komunikát podľa obsahu napĺňa znaky reklamy podľa § 32 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z. Pri jeho hodnotení je nevyhnutné rozčleniť použité prvky na neutrálne a propagačné. Neutrálnym prvkom je nápis v dolnej lište po celý čas komunikátu: „Traktor je Zetor. Od roku 1946“ + logo Zetor a ďalej označenie „ZETOR FORTERRA 135“. Propagačné prvky najvyšší súd zistil v popise komunikátu. Ide najmä o spotrebu nafty, čo je významný aspekt spotrebiteľského záujmu. Použité prvky sú samy osebe potenciálne propagačné. Navzájom sa však intenzifikujú na takú úroveň, že senát z pohľadu abstraktného pozorovateľa vyhodnotil výsledný vnem ako jednoznačne propagačný. Komunikát zjavne vybočuje z praxe iných sponzorských odkazov. Hranice medzi týmito prvkami sa určujú správnu úvahou Rady ako kolektívneho orgánu. Rada v danom vo vyjadrení k opravnému prostriedku vysielateľa potvrdila, že nejde o sponzorský odkaz. Senát dospel k záveru, že ten istý komunikát nemožno posudzovať ako súbeh reklamy a súčasne ako „kvázi sponzorský odkaz s prvkami reklamy“. Pokiaľ sú prvky reklamy obsiahnuté v sponzorskom odkaze dochádza z hľadiska princípov správneho trestania ku faktickej konzumpcii. Vysielateľ nemôže označiť ten istý program ako sponzorský odkaz a súčasne ako reklamu. Preto pri porušení povinností pri označovaní nemôže dôjsť k vzniku súbehu porušených povinností.

Rozsah prieskumu správnej úvahy je uvedený v § 245 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého *„pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia“*. Najvyšší súd nezistil prekročenie z medzí a hľadísk ustanovených zákonom č. 308/2000 Z.z. vo výroku I. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd napadnuté rozhodnutie vo výroku pod bodom I. v časti zisteného porušenia povinnosti ustanovenej v § 34 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z. (forma a spôsob uvádzania reklamy) potvrdil.

Dôvodom zrušenia napadnutého rozhodnutia vo výroku pod bodom II. týkajúcom sa porušenia povinnosti ustanovenej v § 38 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. a vo výroku o sankcii je skutočnosť, že odporca skutky pod výrokom I. a II. nesprávne vyhodnotil v súbehu a podľa toho uložil i sankciu s použitím absorbčnej zásady.

O trovách konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý mal úspech v konaní iba sčasti nepriznal právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 3. februára 2015

JUDr. Ivan R U M A N A, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková